

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 987-ҳадис

* لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ تَرْدُهُ الْقَمَّةُ وَاللُّقْمَتَانِ، وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمِسْكِينَ الَّذِي لَا يَجِدُ غَنَىٰ يُعْنِيهِ، وَلَا يُفْطِنُ لَهُ فَيَصَدَّقُ عَلَيْهِ، وَلَا يُقَوْمُ فَيَسْأَلُ النَّاسَ.

(رواه الشيخان)

Одамлар атрофида тиланчилик ниятида айланиб юрганида бир ё икки лукма ва бир ёки иккита хурмо бериладиган киши мискин эмас, балки ҳақиқий мискин ўзини беҳожат қиладиган бойлик топа олмайдиган ва садақа қилинадиган аҳволи номаълум киши ҳамда одамлардан тиланчилик қилиш учун юрмайдиган инсондир.

Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI